तं महाभ्रप्रतिच्छन्नं महौषधिसमाकुलं । नानासिद्धसमाकीर्णं महर्षिगणसेवितं ।
चन्दनागुरुवृक्षाढ्यं सरलद्रुमसङ्कुलं । किन्नरोद्गीतरम्यञ्च बहुनागसमाकुलं ।
वातोद्धूतैर्वनैः फुल्लैर्नृत्यन्तमिव च क्वचित् । प्रस्रुतैर्धातुभिश्चित्रैर्विलिप्तमिव च क्वचित् । ८२६
पक्षिस्वनैः सुमधुरैर्नदन्तमिव च क्वचित् । हंसैः शुचिपदैः कीर्णं प्रपतद्भिरितस्ततः ।
महाबलैश्च महिषैश्चरद्भिर्दैत्यनाशनैः । चन्द्रांशुविमलैः सिंहैर्भूषितं हिमसञ्चयं ।
मृगराजशताकीर्णं मृगवृन्दनिषेवितं । स मन्दरगिरिं प्राह रूपिणं बलदर्पितः ।
वेत्सि त्वंहि यथाऽवध्यो वरदानादहं पितुः । मम चैव वशे सर्व्वं त्रैलोक्यं सचराचरं ।
प्रतियोद्धुं न मां कश्चिदिच्छत्यपि गिरे भयात् । पारिजातवनञ्चास्ति तव सानौ महागिरे । ८३०
सर्व्वकामप्रदैः पुष्पैर्भूषितं रत्नमुत्तमं । तदाचक्ष्वोपभोक्ष्यामि तद्वनं तव सानुजं ।
किं करिष्यसि क्रुद्धस्त्वं मनो हि त्वरते मम । त्रातारं नात्र पश्यामि मया खल्वर्द्दितस्य ते ।
इत्युक्तो मन्दरस्तेन तत्रैवान्तरधीयत । ततोऽन्धकोऽतिरुषितो वरदानेन दर्पितः ।
मुमोच नादं सुमहदिदं वचनमब्रवीत् । याच्यमानो मया नाम यस्मान्न बहुमन्यसे ।
अहं चूर्णीकरोमि त्वां बलं पर्व्वत पश्य मे । एवमुक्त्वा गिरेः शृङ्गमुत्पाट्य बहुयोजनं । ८३५
निष्पिपेष गिरेस्तस्य शृङ्गेऽयान्यत्र वीर्य्यवान् । सह तैरसुरैः सर्व्वैर्वरदानेन दर्पितः ।
तं प्रच्छन्ननदीजालं भज्यमानं महागिरिं । विदित्वा भगवान्रुद्रश्चकारानुग्रहं गिरेः ।
सविशेषतरं वीर मत्तद्विपमृगायुतं । नदीजालैर्व्वहुतरैरायुतं चित्रकाननं ।
नभश्च्युतैः पुरा यद्वत्तद्वदेव विराजते । अथ देवप्रभावेण शृङ्गाण्युत्पाटितानि तु ।
क्षिप्तानि चासुरानेव घ्नन्ति घोराणि भारत । क्षिप्ता ये प्रपलायन्ते शृङ्गाणि तु महासुराः । ८४०
शृङ्गैस्तैस्ते स्म बध्यन्ति पर्व्वतस्य जनाधिप । ये स्वस्थास्त्वसुरास्तत्र तिष्ठन्ति गिरिसानुषु ।
शृङ्गैस्ते न स्म बध्यन्ते मन्दरस्य महागिरेः । ततोऽन्धकस्तदा दृष्ट्वा सेनां तां मृदितां तथा ।
रुषितः सुमहानादं नदित्वेदं तदाऽब्रवीत् । आकृये तं वनं यस्य युद्धार्थमुपतिष्ठतु ।
किं त्वयाऽचल युद्धेन हताः स्म च्छद्मना रणे । एवमुक्ते त्वन्धकेन वृषभेण महेश्वरः ।
संप्राप्तः शूलमुद्यम्य देवोऽन्धकजिघांसया । प्रमथानां गणैश्चैव वृतो वै बहुलोचनः । ८४५
तथा भूतगणैश्चैव धीमान् भूतगणेश्वरः । प्रचकम्पे ततः कृत्स्नं त्रैलोक्यं रुषिते हरे ।
सिन्धवश्च प्रतिस्रोतमूहुः प्रज्वलितोदकाः । जग्मुर्दिशोऽग्निदाहांश्च सर्व्वतो हरतेजसा ।
युयुधुश्च ग्रहाः सर्व्वे विपरीता जनाधिप । चेलुश्च गिरयस्तत्र काले कुरुकुलोद्वह ।
प्रववर्षाथ पर्ज्जन्यः सधूमाङ्गारवृष्टयः । उष्णभाश्चन्द्रमाश्चासीत् सूर्य्यः शीतप्रभस्तथा ।
न ब्रह्मापि विदुस्तत्र मुनयो ब्रह्मवादिनः । वडवाः सुषुवुर्गा वै गावोऽश्वानपि चानघ । ८५०
पेतुर्वृक्षाश्च मेदिन्यामच्छिन्ना भस्मसात्कृताः । वा धन्ते वृषभा गाश्च गावश्चारुरुरुर्वृषान ।
राक्षसा यातुधानाश्च पिशाचाश्चापि सर्व्वशः । विपरीतं जगद्दृष्ट्वा महादेवस्तथागतं ।